

Den videnskabelige udvikling er nået så langt, at det falder i vor generations lod at træffe beslutninger, der vedrører selve livet, ikke blot for vor egen generation, men også for de kommende. Det gælder på en lang række områder. Det kræver omhu, og det kræver omtanke, hvor forventninger til de langsigtede perspektiver og konsekvenser må veje tungt frem for kortsigtede gevinster.

Når det drejer sig om kloning, er det selve forståelsen af livets grundvilkår, som er til diskussion. Dette gælder, uanset at kloning kun er tilladt på dyr og kun tillades i forbindelse med bestemte forskningsformål.

Skabelsens lotteri og billedet af det enkelte individ som værende unikt suspenderes. I dag er det tilladt at voksenklone dyr, når blot de ikke resulterer i færdigudviklede individer. Forskerne presser på for at få ophævet dette forbud mod at lade færdigudviklede klonede dyr komme til verden. Det forstår sig klart, at de er optaget af deres fag og af at indhente ny viden.

Vi har imidlertid noteret os, at Det Etske Råd ikke længere finder det rimeligt at afvise en oplysning af et sådant forbud med henvisning til det argument, at sådanne forsøg vil åbne for menneskekloning. Det noterer vi os.

Ligeledes noterer vi os, at rådet finder, at der kan være en legitim forskningsmæssig interesse i at gennemføre forsøg med dyrekloning, idet man muligvis herigennem kan hente bidrag til at bringe nye lægemidler m.v. frem.

Det gør naturligvis indtryk, hvad Det Etske Råd mener, men jeg er fuldstændig enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at man ikke kan tage Det Etske Råd til indtægt for alene, at nu synes man, at forbuddet skal ophæves.

Jeg gik specifikt til sagen i forbindelse med vores eksperthøring her forleden dag og spurgte Det Etske Råds formand, hvad man modsætningsvis kunne tolke, når man nu ikke længere synes, at der var belæg for at opretholde et forbud med henvisning til, at dette ville være glidebane mod menneskelig kloning. Ville man så direkte anbefale en ophævelse af forbuddet?

Det ville man ikke, tværtimod mente man, at der ville være behov for yderligere viden, idet det dog var formandens personlige udtalelser, som jeg her refererer, fordi rådet som sådant kun beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende mennesker. Så i virkeligheden skal man opfatte Det Etske Råds udtalelser sådan, at man ikke med henvisning til spørgsmål vedrørende menneskeindividet vil afvise en ophævelse af for-

buddet. Men derfra og så til at sige, at Det Etske Råd giver direkte tilslutning, er en meget vidtgående fortolkning, som jeg ikke mener der er belæg for.

Kl. 10.55

Vi ændrer ikke ved, at der også er hensyn at tage til danske forskeres placering i fremtiden. Vi skal naturligvis ikke lægge danske forskere unødvendige hindringer i vejen, og vi skal naturligvis heller ikke lægge hindringer i vejen for at indhente ny viden, og derfor er det afsindigt vigtigt, at vi får et godt og solidt vidensgrundlag.

Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti meget glade for det forslag til vedtagelse, som formentlig bliver vedtaget her om et øjeblik, fordi der lægges op til, at man får indhentet ny viden, at man får indhentet erfaringer fra udlandet, hvor man har tilladelse til denne her slags forsøg, og hvor vi får sat en konkret dato eller i hvert fald tidsramme for, hvornår vi skal gå til biddet og gå i gang med det konkrete lovgivningsarbejde.

Det synes jeg er et rigtig fremadrettet forslag til vedtagelse, og jeg anbefaler det varmt til vedtagelse.

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I går diskuterede vi i Folketinget spørgsmålet om stamcelleforskning, og hvor vi skal sætte de etiske grænser for, hvad vi finder, der er acceptabelt.

I dag har vi en diskussion, hvor der er virkelig mange paralleller. Den handler i dag om, hvor vi mennesker skal sætte grænserne for, hvad vi vil bruge dyr til. På den ene side står der en række forskere, som selvfølgelig presser på og ønsker en videre forskning. De taler også om nogle ret vidtgående perspektiver i det her. Det handler primært om to ting.

Det ene, det handler om, er at anvende dyr som producenter af medicin ved en kombination af kloning og genmodificering. For at gøre det lidt billedligt, vil det sige, at det er den ko, der efter at være klonet og genmodificeret, står og kan fungere som en lille medicinproducent og dermed i hvert tilfælde gøre det billigere end det, man kan gøre ved hjælp af gærceller i øjeblikket.

Det andet perspektiv er dyr som producenter af organer til mennesker: hjerter, nyrer, lever og